

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8285

гр. София, 03.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 24
състав**, в закрито заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разглежда дело номер **10741** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 405, вр сл. 404, ал.1, т.12 от Кодекса на труда (КТ).
Образувано е по жалба от АТ [фирма],[ЕИК], срещу предписание за изплащане на обезщетение по чл.222, ал.3 КТ, обективизирано в протокол с изх. № ПР2029529 от 13.10.2020г. за извършена проверка от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]. С жалбата е направено искане, на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК, да бъде спряно, допуснатото по силата на чл.405 КТ, предварително изпълнение на предписанието.

Жалбоподателят твърди, че за него биха настъпили значителни и труднопоправими вреди от изпълнение на обжалваното предписание, тъй като вече е издадено такова предписание, обективизирано в т.4 от Протокол с изх.№ПР2024466/02.09.2020г., като с определение № 6999 от 18.9.2020г. по адм.д. № 9179/2020г. на АССГ, съдът е оставил без уважение искането на АТ [фирма] за спиране на предварителното му изпълнение. Срещу определението е подадена юастна жалба. Твърди, че с изпълнение на обжалваното предписание за жалбоподателя биха настъпили значителни и труднопоправими вреди от повторно изплащане на обезщетение по чл.222, ал.3 КТ, а именно извършване на необосновани разходи, защото при евентуална отмяна на мерките, работникът, който към момента не работи по трудов договор, няма да може да му възстанови недължимо платеното.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното предписание е подадено от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Процесният протокол е връчен на 13.10.2020г., а жалбата срещу него е подадена на 26.10.2020г.

Оспореното предписание за изплащане на обезщетение на работника М. С. П. по чл.222, ал.3 КТ в размер на две месечни заплати е издадено на основание чл.404, ал.1,

т.1 КТ. Съгласно специалната разпоредба на чл. 405 КТ, обжалването на принудителна административна мярка по чл.404, ал.1 КТ не спира изпълнението ѝ. Според тази разпоредба жалбата против предписанието няма суспензивен ефект и то се явява годно изпълнително основание.

Съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 – ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Критерий за спиране изпълнението на административния акт е посочена необходимостта от временна защита на застрашените субективни права и законни интереси на адресата му до получаването на пълна и окончателна защита с постановяване на съдебния акт по жалбата срещу оспорения административен акт.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презумира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Предвид изложеното, по аналогия на чл. 166 ал. 2 от АПК, съдът приема, че предмет на изследване в настоящото производство е твърдяната опасност от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя от изпълнението, които по своята значимост са противопоставими на обществения интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Във връзка с искането си за спиране на предварителното производство, жалбоподателят не представя доказателства за имущественото си състояние, за да има възможност съдът да прецени доколкото предварителното изплащане на определеното обезщетение би го затруднило и би мотивирало надделяващ интерес над този, презумиран в разпоредбата на чл.405 КТ. Не са представени и доказателства във връзка с твърденията му, че работникът, на когото трябва да се изплати обезщетението, няма да може да го възстанови в случай, че е недължимо платено. Твърдението, че е без работа не е доказано, освен това, от обжалваното предписание следва, че е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, от което следва, че има доходи.

Неоснователни са доводите, свързани с наличието на предходно предписание със същото съдържание, доколкото не са представени доказателства, а липсват и твърдения, предходното предписание за заплащане на същото обезщетение на същото лице да е изпълнено. Освен това, двете предписания се изпълняват със заплащане на определеното обезщетение, а не е необходимо дължимото обезщетение да се плати два пъти – в двоен размер.

В заключение, в случая липсват доказателства, че предварителното изпълнение на обжалваната заповед ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, поради което липсва основание за спиране на предварителното изпълнение. За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез

надлежащи доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. В искането за спиране не са посочени фактически обстоятелства, които да обосновават наличието на такава вреда, нито са представени доказателства за установяването ѝ по вид и размер, за да се направи преценка за нейната значителност или непоправимост.

Предвид изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 65-и състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на АТ [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на предписание за изплащане на обезщетение по чл.222, ал.3 КТ, обективизирано в протокол с изх. № ПР2029529 от 13.10.2020г. за извършена проверка от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място].

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: